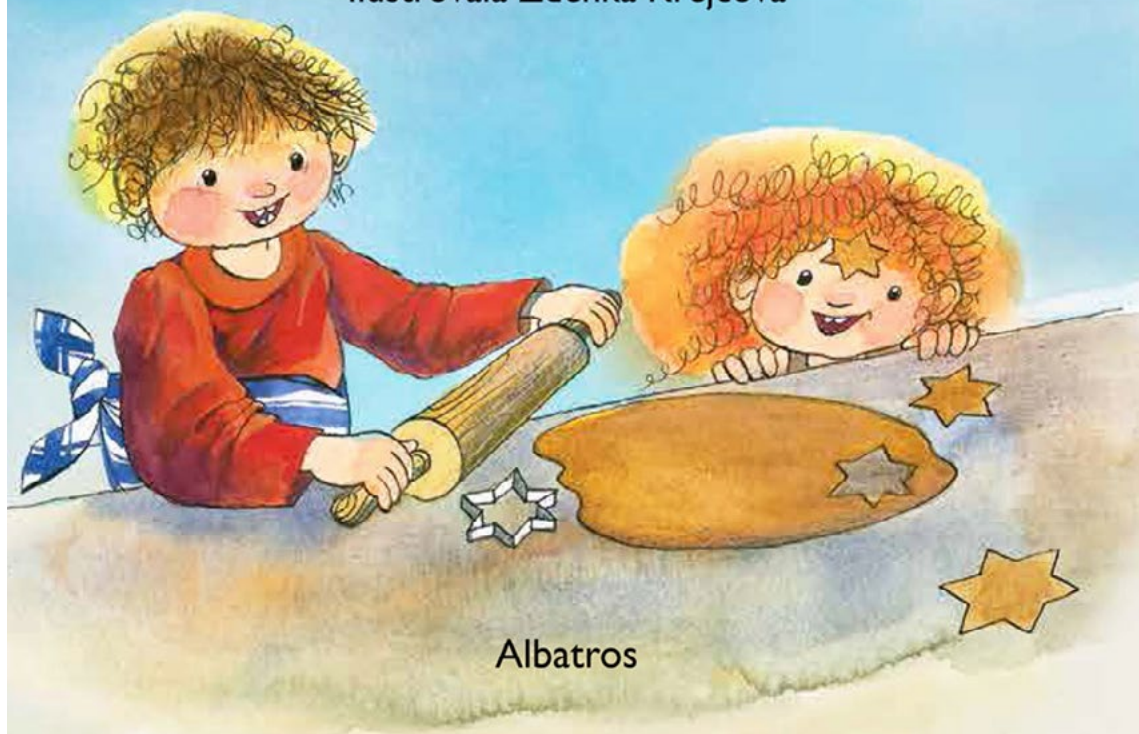

Barbora Vajsejtlová

Vánoce za dveřmi

Ilustrovala Zdeňka Krejčová

Albatros

Vánoce za dveřmi

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatros.cz
www.albatrosmedia.cz

Barbora Vajsejtlová
Vánoce za dveřmi – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2016

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

Barbora Vajsejtlová

VÁNOCE
ZA DVEŘMI

Ilustrovala Zdeňka Krejčová

Albatros

Obsah

Jak pekli perníčky	5
Jak bobovali	11
Jak k nim přišel Mikuláš	17
Jak se vypravili na vánoční trhy	25
Jak psali Ježíškovi	31
Jak šli na jmelí	37
Jak bruslili	44
Jak byly Vánoce	51

Jak pekli perníčky

Na kraji města, tam, kde už končí ulice a začínají pole a lesy, stál dům. Bydlel v něm prvňák Jenda se svou malou sestřičkou Terezkou, maminkou a tatínkem. Bylo zimní odpoledne na začátku prosince a Jenda s Terezkou se vraceli ze školy a školky domů. I když za pár dnů už měly začít Vánoce, venku nebylo po sněhu ani památky. Fičel protivný vítr, nad hlavou visely těžké tmavé mraky a pod nohama klouzalo mokré listí.

Na pobíhání s kamarády venku na hřišti bylo moc mokro a syčravo, a všechny děti tak zůstaly doma. Vypadalo to na další nudné odpoledne, protože do bláta a mlhy se nikomu nechtělo. Jenda kopal mrzutě do promočeného spadaneho listí. Je to otrava, když musíte být zavřený doma a fotbalový míč i kolo zahálí ve sklepě. Navíc Terezka dupala do všech louží, které potkali, takže zacákala Jendovi nohavice. Až to maminka zjistí, nejspíš se bude zlobit. Kdyby tak chtělo napadnout alespoň trochu sněhu, aby mohli vytáhnout s kamarády saně a boby, postavit si iglú,

nebo udělat pořádnou sněhovou koulovací bitvu. Všechno by bylo rázem veselejší a zábavnější. Jenže sníh se letos asi rozhodl zůstat za polárním kruhem, aby se na něm mohli klouzat lední medvědi a tučňáci.

„Ach jo. Já se nudím,“ povzdychl si Jenda, sotva doma hodil aktovku do kouta. „Já se taky nudím,“ zopakovala okamžitě Tereška, i když ani nevěděla, co to znamená. „Pustíš mi v televizi fotbal?“ zeptal se Jenda a zív. „Dneska ne. Budeme péct perníčky,“ odpověděla maminka, zatímco pokládala na kuchyňskou linku mouku a pytlíčky s kořením. „Já chci taky perníčky! Perníčky!“ volala Tereška a poskakovala po jedné noze. „Perníčky? To není nic pro kluky,“ protáhl mrzutě Jenda, ale i přesto se přišoural do kuchyně. To se ví, že pomalu, aby bylo jasné, že by radši dělal něco úplně jiného.

Maminka mezitím udělala z mouky, medu, vajíčka a koření těsto hladké jako slupka jablíčka a sundala z horní poličky vykrajovátko. Jenda s Tereškou si je prohlíželi a rovnali je do řady podle toho, jak se jim líbila. Byly tu

